

[Nina Andersen.]

der var nogen betænkelighed med hensyn til at yde hjælp ved separation, idet man må regne med, at der findes mennesker, der ikke er så gode, som de skulle være. I den anledning har man foreslået, at ordet „ganske“ sættes ind, således at der kommer til at stå, at i ganske særlige tilfælde kan der ydes hjælp ved separation.

Da vi beskæftigede os med mulighederne for gennem lovforslaget at yde hjælp til enligstillede kvinder, der havde vanskeligt ved at passe deres arbejde, drøftede vi også, om der skulle kunne ydes hjælp, når den pågældende kvinde var under uddannelse; ministeren var inde på muligheden for at yde hjælp i de tilfælde, hvor socialkontoret forlangte, at den pågældende skulle deltage i arbejdsforanstaltninger, uddannelse eller omskoling, men det var her en betingelse, at der skulle foreligge nedsat arbejdsevne. Vi fandt, at det ville være rigtigt, om man også gav mulighed for, at kvinder med normal arbejdsevne kunne få hjælp til uddannelse. Vi ved, at en sådan mulighed i nogen grad foreligger ved enkelte mødrehjælpsinstitutioner, og hvis den nye mødrehjælpslov gennemføres, vil den komme til at foreligge ved alle mødrehjælpsinstitutioner. Der er imidlertid nogle kvinder, som ikke kommer i forbindelse med mødrehjælpen, men kun med socialkontoret, og hvem det alligevel kunne være nyttigt at give mulighed for en uddannelse. Derfor har man stillet ændringsforslagene nr. 3, 4 og 5, som alle tager hensyn til dette forhold.

Der har i udvalget været megen interesse for positiviteten i de forslag, som tilsigter at knytte kvinderne til arbejdet. Man vil også erindre, at det blev udtalt ved første behandling, at det er en lykke, hvis man kan holde kvinderne ved arbejdet, selvom det bliver på en kortere arbejdstid, for kommer de først ud af beskæftigelsen, er det altid besværligt for dem at komme ind igen.

Ændringsforslag nr. 6 drejer sig kun om en formel ændring.

Jeg skal på udvalgets vegne anbefale lovforslaget med de her omtalte, af ministeren foreslåede ændringer til vedtagelse.

Der foreligger et ændringsforslag udenfor betænkningen, stillet af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. Om dette kan

jeg vel ikke tale på udvalgets vegne, selvom jeg vil gå ud fra, at udvalget er enigt med mig, når jeg ikke kan anbefale vedtagelsen af dette ændringsforslag. Man vil erindre, at vi tidligere på vinteren har beskæftiget os med et ændringsforslag, der lå på samme linie som dette, og jeg sagde dengang, at jeg ikke mente det egnet til gennemførelse. Jeg mener heller ikke, at dette ændringsforslag bør gennemføres, idet det er min opfattelse, at hvis man skal have en indtægtsgrænse, bør man ikke lægge den så højt op, som det her er foreslået. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod ændringsforslaget udenfor betænkningen, men stemmer for de i betænkningen indeholdte ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Mit parti kan tiltræde de fleste af de ændringer, som udvalget har foreslået til ministerens oprindelige lovforslag. Det er imidlertid ikke udtryk for, at vi er tilfredse med resultatet af udvalgets arbejde, hvilket også vil fremgå af, at vi udenfor betænkningen har stillet ændringsforslag angående indtægtsgrænserne.

Af de i betænkningen stillede ændringsforslag kan vi gå ind for nr. 3 til § 282, stk. 4, nr. 4 til § 282, stk. 5, og nr. 5, som går ud på indsættelse af et nyt stk. 6 i § 282, idet disse ændringer betyder en vis forbedring af det oprindelige lovforslag. Forbedringen består, som udvalgets ordfører har redegjort for, deri, at man ved bevilling af hjælp nu også skal tage hensyn til, om moderen gennemfører en uddannelse, og vi finder, det er ganske rigtigt, at dette bliver præciseret i loven.

Det nye stk. 6 i § 282 er, såvidt jeg kan forstå, det bedste, idet jeg må opfatte det således, at den enlige moder takket være denne bestemmelse udover den almindelige hjælp til livets opretholdelse kan få særhjælp til dækning af de med uddannelsen forbundne særlige udgifter, der, som det hedder i bestemmelsen,

„afstedkommes af en efter forholdene rimelig uddannelse, som kan forventes bedre at sætte pågældende i stand til at forsørge sig selv og sine børn.“

Der er jo, som enhver kan høre, visse forbehold i formuleringen af denne bestemmelse; alligevel betyder det et skridt i den rigtige retning, at denne bestemmelse kom-